

Ma nyitja kapuit a bábszínház

Nyitódarab a Tigris Péterke

Van egy kicsi tigris — ő Tigris Péterke — aki nagyon gyáva. Az idős tigrisek nagyon mérgesek rá e méltatlan gyávaság, nyúlzsívűség miatt, és elveszik tőle a csikjait. Tigris Péterkének ezért csikitalanul, tehát szinte pucéran kell szaladgálnia a világban. Mondanunk sem kell, féltelmes helyekre kerül, szörnyű kalandokba keveredik és közben rettenetesen szenved a gyávaságától. De végül is megembereli, illetve megtigriseli magát és az öreg, harapóskedvű tigriseknek fényes tettekkel bizonyítja be, hogy igazi, bátor tigrisszív dobog a mellében. S miután a bizonyítás megtörtént; a darab végén csikjait is visszakapja.

Ez a helyes-kedves gyerek-tigris főhőse H. Januszinska lengyel író *Tigris Péterke* című bábjátékának. Dr. Kövér Béla, a Szegedi Bábszínház vezetője 1962-ben a varsói bábjáték-fesztiválon ismerkedett meg a darabbal, ahol ez a mű aratta a legnagyobb sikert. Kövér Béla már akkor elhatározta a bábjáték szegedi előadását, de a terv megvalósítására csak most kerülhetett sor. A bemutatkozó előadás ma délelőtt 11 órakor lesz. Azonban nem a Dózsa György utcai bábszínházban, hanem a felsővárosi Móra Ferenc Művelődési Otthonban.

— Miért?
— A Tigris Péterke — mondja Kövér Béla — jóval

nagyobb színpadot kíván, mint a Szegedi Bábszínházé. A darabban ugyanis nemcsak bábu szerepelnek, hanem élő szereplők is.

Valóban. Megnéztük a próbát. Sok szereplő — a doktor bácsi, a tábornok, az öreg tigrisek és mások — nem bábu, hanem a bábszínház hatalmas maszkos viselő tagjai. Nagyon mulatságosak ezek a maszkok; a tigrisek fején például kosárszerűen fonott vesszők van, a doktor bácsi bajusza sürolókefe stb.

A másfél órás darab előadása a Szegedi Bábszínház reprezentatív vállalkozása. A mai premieren és az október 23-i és 30-i előadásán kívül bemutatják a darabot a november közepén sorra kerülő *pécsi bábjáték-fesztiválon* is.

— Az újszerű bemutató előkészítése — mondja Kövér Béla — rendkívül nagy munkát igényelt. Mindent magunk csináltunk, a díszletek a zenéig, amelyet Gyuris György, a Somogyi Könyvtár munkatársa, együttesünk régi tagja állított össze.

A bábszínház egyébként öt bemutatót tart az új évadban. A Tigris Péterken kívül előadják a *Hőfehérke és a hét törpe* című mese bábjáték-változatát, *Naszreddin Hodzsa kalandjait*, a *Lúdas Matyit* és tartanak majd egy bemutatót *Pathlen mester* címmel — a felnőttek számára is.

Román és lengyel matematikusok előadásai

Solomon Marcus bukaresti professzor, világszerte ismert matematikai nyelvész, valamint Helena Rasiowa varsói professzor, kiváló matematikai logikus, a József Attila Tudományegyetem meghívására néhány napig Szegeden tartózkodnak.

Marcus professzor holnap, hétfőn délután 5 órakor tart előadást a Tudományegyetem Bolyai Intézetének Kerékkert-terében (Aradi vartanuk tere 1. II. emelet). Matematikai modellek a drámakutatásban címmel. Rasiowa professzor kedden délután 5 órakor tart előadást, ugyancsak a Bolyai Intézet Kerékkert-terében. Nelson-féle hálók és alkalmazásai a logikában címmel.

Olajkutatás

Érdekes statisztikát készített a dunántúli kőolajfűrészi üzem arról, hogy a zalai olajkutatók mennyi és milyen eredményes munkát végeztek a legutóbbi öt évben. A Dunántúl különböző vidékein 19 fűrészerendezéssel dolgoztak, s ez idő alatt valamivel több, mint egymillió méter fűrészt mélyítették.

Az első vevőtől a félárig

Pillanatképek a szombati piacról

Hajnali negyedöt tájban érkeznek az első piacoló szerkezők a Marx térre, az egyik kopáncsi tanyáról jött, morzsoit kukoricával, vöröshagymával megpakolva. A gazda kibújik kopott subájából, megnyújtogatja gémberedett tagjait — s pipára gyújt.

— Adj' isten — a még néptelen piacnak köszön, aztán szénát vet a lovak elé. Hamarosan egymás után érkeznek a legtávolabbi Makkoról, Pusztaszerről indult lovaskocsik is. Öt óra után már sürűben érkeznek elől-hátul megrakott kerékpárokon fejkendős asszonyok, meg olyan férfiak, akik csak segítő kísérők voltak, nmen mennek munkába a gyárakba, hat órára. Az aszszonyok a gyékényszatyorból vasalt ruhát s még csinosabb cipellőt is halásznak elő, s egy-egy bódé árnyékában sietve városiasabbra öltözkönek át. Hiába, az áru kelendőségét a kímáló szemrevalóbsága is segíti a piacon.

Babonás eladó

Már teli van a piac, mikorra gyorsan kiderül s feltelakszik a nap. Az első vevőhöz minden eladó babonás hagyománnyal ragaszkodik.

— Mit kér a pár csirkéért?
— Hatvanat, két kiló tíz deka, lemerem.

— Ötvenötért adja, s viszem.

— De csak azért, mert első vevőm, s aprópénzt se hoztam.

A notórius piacjárók mondják, soha ennyi áru nem volt október második felében. Rengeteg a második, harmadik termésű fejes saláta, zöldbab, zöldpaprika, paradicsom, paraj, sóska, retek, dinnye, friss gyengekaralábé. Legtöbb mégis a burgonya, s milyen gusztusos szép nagy gumók.

— Hogy a güllibaba?
— Kettőhatvan, de ha tíz kilót vesz, adom olcsóbban is.

A gyümölcsre is jótékony volt a napos szeptember-október. Harminc dekás, félkilós almák között is válogathat a vevő: a jonatán, a kanadai, a belföldi fajták a mostani piac óriásai.

— Három forinttól hatötvenig kel az alma — tájékoztat a piacellenőr. — de nyolc óra után ennél is olcsóbban adják. Szőlő, körte, meg szilva is bőven van.

Tisztított karfiol, keltáposzta, fejeskáposzta hegyek kinalják magukat a közös gazdaságok elárúsító helyein. Amott félrófnyí sárgarépát ropogtat egy legény, most érkeztek az Új Élet kertészéből. S míg leemelik a ládákat, odaszól egyikük az inyesiklandó illatot árasztó pavilon fehérköpenyes eladójához:

— Tégy egy hurkát nekünk is a tepsibe! — Friss házikolbászt, abált szalonát, tepertőt, sült májat árul itt a termelőszövetkezet, s állig nyit ki, máris hosszú sor kigyózik várakozva. A piac másik oldalán sült halért tülekednek az éhesek. Szemben, az út túlsó felén a gombányi büfében féldecit, sőt mér egy korán is farsdít eladónő. A nagy, háromszor olyan méretű büfé lakattal zárva s csak a félretolt spalettán látni a belsejébe, ahol ég a villany.

— Hát ez miért nem nyitott ki? — kérdezem.

— Egy hete zárva van már, javítják — hangzik a morc válasza s a szemrehányás nyilván a vendéglátó vállalatnak szól, amely nincs tekintettel a zsúfolt szombati piacra.

Ugyanaz a hal

— más ár

Halas kasok sorakoznak amott: a csongrádi Haladás és a szegedi Kossuth kínálja kárászait — egyelőre hiába. Ugyanis a halszaküzletben hét forintért adják azt a halat, amit ők tízenégyre tartanak. A halüzletben többféle ponty, apróhal s óriás harcsák csapkodják a medence vizét: naponta 25—30 mázsa halat adnak itt el, mióta elkezdődött a nagy-szezon.

Háztáji gazdaságokból, termelőszövetkezetekből, szelmély- és tehergépkocsikon százzámra hoztak szemre, s fogra való baromfit: hizott kacska, pulyka, gyöngytyúk,

kakas, rántani és paprikásnak való csirke annyi van, hogy Tiszát lehetne rekesztetni velük.

S virág, virág, virágerdő mindenütt!

— A legszebb rózsát vigye kedvesének, fiatalúr! — s erre a felszólításra a nagyapányi ember is a zsebébe nyúl. Hiszen meg is éri: 60 fillér szála a rózsának, forint egy csokor őszi virág, amott még ráadást is tesznek mellé, csak vigye.

„Nem tojnak a tyúkok...”

A papucsos sátrak is tömve vannak viritó színű áruval, környékükön egymás fején áthajoló emberek csoportjai azonban csokoládéra, vegetára, nyílonkendőre alkuszának a tört magyarsággal beszélő eladókkal. Igen, már nemzetközi is kicsit ez a hatalmas piac.

Csak a tojás tartja magát, még mindig 3 forint darabja: mi lehet az oka ennek a makacsságnak?

— Hiába, ha nem tojnak a tyúkok.

— Mert eladták, levágták a jó kakasokat — vágja rá a városi ember, s továbbmegy tojás nélkül. Majd csak kívár még egy darabig, amikor olcsóbban jut hozzá — az üzletekben.

Délelőtt tíz óra tájban már ritkul a piac: ilyenkor aki szerencsés, félórán jut az áruhoz, ami korábban senkinek se kellett.

K. J.

Negyven év a volán mögött

— Az lenne a legjobb, ha elveszíténé a jegyzetét, mire beér a szerkesztésébe — köszönt el tőlem Egető Sándor autóbuszvezető a MÁV-AUT-pályaudvaron. Beszélgetésünk elején is elárulta szerénységét, amikor azt mondta:

— Ha tudtam volna, hogy írni akarnak rólam, a kocsikitakarításához és feltankolásához fogtam volna inkább. — Dehát miért tiltakozik? — kérdeztem, — hiszen nem mindennap találokni olyan „pilótával”, mint maga, akinek annyi tapasztalata van a háta mögött.

— Van itt még rajtam kívül is egy szakajtóra való — nevette el. — Különben is, mi van abban érdekes, hogy megöregedett az ember?

„Csodaember”

A kedélye és az egészsége is arról tanúskodik, hogy Egető Sándor tulajdonképpen nem is öregedett meg, csupán a munkában eltöltött éveinek száma sok. Hiszen alig múlt 58 éves, s fogorvosának kérdésére, hogy mit csinál ha nyugdíjba megy, nemrég még azt válaszolta: sportolni fog.

— Hogy hogy sportolni, ha eddig nem sportolt?

— Majd udvarolgotok, amire eddig úgysem volt elég időm. S ezt sportszerűen csinálom.

Hát ilyen vicces kedvű ember Egető Sándor. Meséli, hogy meg akarta csináltatni a fogait s amit kihúztak, újraült helyébe. Az orvos hitetlenkedett először, valami vándorcsontra gondolt, aztán mikor jól kifejlődtek az új fogak, azt mondta: „Maga egy csodaember”.

— Pár éve egyszer azzal fogadtam a feleségem, hogy a Népszavában olvasta, Pesten kitüntettek egy sofőrt, aki egymillió kilométert vezetett. Kinevettem: „Hát add össze, én mennyit kerekteztem huzsonhat óta”.

1925-ben szerzett lakatos segédlevelet Orosházán, de hamarosan a volán mögé ült. Jászberényben autóbusszozott egy magáncég alkalmazottjaként, aztán valamelyik földbirtokos sofőre lett, később a Mátrában szalajtott kocsiját a merész kanyarú hegyi utakon („Parádon akkor még kerek fakádban fűrödtek az urak.”) A háborúban katonáskodott, ott is gépkocsin ült, aztán nyugatra került s hiába jelentkezett a hazaszállítási kormánybiztosnál, előbb itthon szereztek róla információkat. Ott is fuvarozott közben: egy borke-reszkő kocsijait kezelte.

— Aztán rájöttek, hogy én soha nem politizáltam azelőtt, hazajöhettem. Megint csak autóbuszra mentem, s nyugdíjba is onnan vonulok.

Nem ördögösség

— Biztosan nagyon megszerette ezt a szakmát.

— Szeretem, vagy nem, ezzel telt el az életem. Nem olyan ördögös dolog ez, persze nem is akármilyen egyszerű.

Augusztusban ünnepelte 40. évfordulóját annak, hogy vezet. Soha nem volt még balesete. Azt mondja, fél kilónyi oklevele, rengeteg kitüntetés van. Volt sztahanovista, kiváló dolgozó, a szakma kiválója, megjutalmazta az IKARUSZ gyár, amikor 330 ezer kilométert futott kocsijával nagyjavítás nélkül, az 500 ezer kilométeres balesetmentes mozgalom első kitüntetettjei között van. Minderre mondja azt, hogy „nem ördögösség”.

— Jó idegzet, nagy figyelem kell a vezetéshez, igaz, nem csupán a gépkocsi vezetéshez — teszi hozzá s kacsint rá. — Mondom is gyakran a fiatalabbaknak, ne legénykedjétek, inkább kés-

sen az ember, sietni soha nem szabad.

A váltótársát, Török Györgyöt dicséri, akivel „jól kijönnek” most már hetedik éve s aki szintén benne van az 500 ezer kilométeres mozgalomban.

— Bár soha nem lehet tudni, holnap mi történik. Annyi a jármű, olyan nagy a forgalom, s ha egyszer nem vigyáz az ember... De erre gondolni sem jó. Szeretném a még hátralevő másfél évet is baj nélkül megüszni.

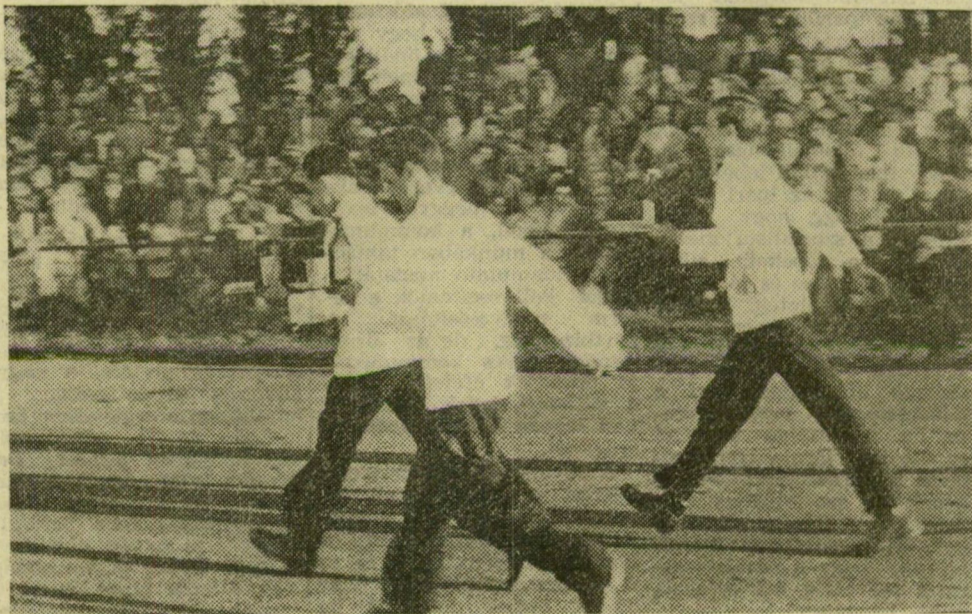
Siet tovább

Sándorfalvára jár hosszú évek óta. Már azok gyerekeit szállítja nap mint nap Szegedre, akiket annak idején szintén ő hordott ide iskolába.

— Ismerem minden utasomat külön-külön, gondjaikkal és örömeikkel együtt. Na látja, hát ez az, ami egyedül érdekes a szakmában: megismerni, megkedvelni azt a sok-sok embert, aki autóbusszon utazik. Mert ez változatos és izgalmas.

Siet tovább, mert 12 óra 10 perckor indul a sándorfalvi járat.

Kondorosi János

Szegedi siker

Pécsett rendezték meg a III. Országos Szövetkezeti Fotókiállítás, amelyre 17 szövetkezet 96 szerzőjétől 473 kép érkezett. A zsűri 70 szerzőt 170 képet fogadta el bemutatásra. Az országos fotótárlaton szegedi sikerek is születtek. Liebmann Béla, a Szegedi Fényképész Szövetkezet fotóriportere, lapunk külső munkatársa — aki 5 felvétellel szerepelt — Finis című képevel oklevelet nyert. Siflis Józsefnek, a szövetkezet másik fotóriporterének három képét mutatták be a kiállításon. Képünk a kitüntetett Finis című felvételt mutatja.

A KISZ városi bizottságának rendezésében

5 órai TEA

a HUNGÁRIÁBAN

Ma először s ezután minden VASÁRNAP 4-8 óráig Belépődíj 15 forint, ebből 10 forint kötelező fogyasztás SZERDÁN 6-9 óráig Belépődíj 3 forint.